

ת"פ 61963/01/14 - פרקליטות מחוז מרכז נגד ר א

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 61963-01-14 פרקליטות מחוז מרכז נ' א

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
פרקליטות מחוז מרכז

המאשימה

נגד
ר א

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד הילה כהן

ב"כ הנאשם עו"ד ליאור גדעון

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאש בשתי עבירות של ניסיון למעשה מגונה באדם שטרם מלאו לו 14 ובשתי עבירות של ניסיון להטרדה מינית .

במסגרת מאבק בתופעת עבריינות המין במחשב נגד קטינים הונחו שוטרי משטרת ישראל להתייצג כקטינים וקטינות באינטרנט ולנהל בשמם , כביכול, התכתבויות עם הפונים אליהם.

בתאריך 11/6/12 נרשם השוטר משה פרידמן לצ'אט של וואלה תחת זהות בדויה של ילדה בת 12 מאזור השרון, תחת שם משתמש "ספיר 12". בסמוך לאחר התחברות זו, פנה הנאשם אל ספיר. עם פנייתו של הנאשם לספיר, הופיע במחשבו חלון שיחה פרטית עם ספיר ובראשו הופיע שמה של ספיר וכן ציון העובדה כי היא בת 12. הנאשם הציע לספיר לראות במצלמת הוידאו "משהו מגניב" ושלח לה זהמנה לשיחת וידאו. לשאלתה של ספיר בן כמה הוא, השיב כי הוא בן 14, למרות שאותה עת היה בן 27.

השניים החליפו ביניהם כתובות מסנג'ר והנאשם פנה אליה באופן זה ומיד לאחר מכן, חשף בפניה במצלמת האינטרנט את איבר מינו הזקור וחיכך את ידיו באיבר מינו תוך ששאל אותה האם היא אוהבת את שהיא רואה.

ספיר הבהירה לנאשם כי היא בת 12, אך הנאשם לא חדל ממעשיו והמשיך לחכך את ידיו באיבר מינו החשוף ואף שאל את ספיר האם היא אוהבת את מה שהיא רואה והאם היא רוצה לראות וכן מה עושה לה דבר זה והאם נהיה לך חם, או מדגדג וכן "האם את נוגעת שם ספיר?... זה נעים לך?"

שלושה ימים לאחר מכן פנה הנאשם לספיר במסגרת ומיד לאחר מכן חשף במצלמת האינטרנט את אזור חלציו, כשאבר מינו זקור מתחת למכנסים ושאל את ספיר האם היא אוהבת את הבליטה הזו והאם היא מעוניינת לראות מה יש מתחת והאם הדבר מגרה אותה. הגם שספיר השיבה בשלילה, לא חדל הנאשם והמשיך בדבריו לספיר, תוך שאמר לה: "אל תגידי שאת לא אוהבת את זה... כל כך ארוך.. כל כך עבה... עומד כל כך יפה... היית רוצה לגעת בזה.. להרגיש את זה..." "ספיר אמרה לנאשם כי עליה ללכת ולפגוש חייל אותו הכירה והנאשם הסביר לה כי אל לעשות כן כיוון שהחייל מבוגר מדי בשבילה.

ארבעה תסקירי שירות מבחן ניתנו בעניינו של הנאשם.

הנאשם, יליד שנת 1985, רווק, מתגורר בדירה שכורה עם שותפים ועובד בעבודת מזדמנות. מאז ילדותו התגלתה אצלו תסמונת רפואית המתבטאת בגידולים תת עוריים ופנימיים, שאינם ממאירים אך מהווים פגיעה אסתטית משמעותית וגורמים לקשיים פיזיים שונים. לנאשם דרגת נכות בשיעור 100%.

שירות המבחן התרשם מצעיר הסובל מבעיה רפואית המקשה על השתלבותו בחברה ונראה כי העבירות נעברו על רקע של משבר מתמשך ותחושות שעמום וכישלון בתחומי חייו השונים, בצד חסך מיני.

הנאשם הודה במיוחס לו, אך שלל משיכה מינית לקטניות. הוא תאר חיים ללא קשרים מיניים ונראה כי קיים אצלו חשש לכישלון. האינטרנט היווה דרך ליצירת קשרים ומתקשה להסביר מדוע בחר להתכתב עם ילדה בת 12.

הנאשם הביע חשש מפני הרשעתו בדין, מתוך חשש לפגיעה באפשרויות תעסוקה בעתיד.

לאחר מתן תסקיר ראשוני זה, ניתנה לנאשם ארכה נוספת על מנת לנסות ולהשתלב בהליך טיפולי ואכן הוא שולב בקבוצה טיפולית המיועדת לאנשים שהופנו בגין עבירות מין. מאחר ששירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מדרבן והוא מבטא מוטיבציה מילולית לשינוי והתקדמות בחייו, המליץ שירות המבחן על ארכה נוספת לבחון את המשך התקדמותו.

הנאשם המשיך לשתף פעולה בהליך הטיפולי ואף החל לעמוד בקשר עם מאמן אישי ויחד עם זאת סבר שירות המבחן כי יש מקום לתקופת ניסיון נוספת.

בתסקיר המסכם נמסר כי הנאשם אך נתרם מן הטיפול וכן כי המעצר וההליכים המשפטיים היוו חוויה מטלטלת ומרתיעה. הוא מבטא תחושות של אשמה ובושה וכן חשש מהשלכות ההליך המשפטי על חייו.

שירות המבחן ציין כי מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, אשר מסוכנותו המינית הוגדרה נמוכה- בינונית וכי הוא מבטא הבנה לחומרת מעשיו ומביע חרטה שיש התרשמות מכנותה. שירות המבחן לא התרשם מקיומה של סטיה מינית והתרשם כי ההליך המשפטי היווה גורם מרתיע.

הגם ששירות המבחן ער לחומרת העבירות ומשמעותן הרי שבהתחשב בכך שמדובר בעבירה ראשונה וכן מתוך התחשבות במצבו האישי והבריאותי של הנאשם, המליץ שירות המבחן לשקול את אי הרשעתו, על מנת שלא לפגוע באפשרויות תעסוקה בעתיד. כן המליץ שירות המבחן על צו של"צ ועל צו מבחן.

בחוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות נקבע כי רמת המסוכנות המינית הנשקפת מהנאשם היא בינונית נמוכה והומלץ על שילובו בתכנית שיקומית טיפולית.

עוד הוגש מטעם הנאשם מסמך מאת פסיכולוגית קלינית שנרשם עבור הביטוח הלאומי בשנת 2010 ובו פרטה את בעיותיו. המסמך הוגש כחלק מההליך לקבלת אחוזי נכות.

אביו של הנאשם העיד בבית המשפט ותאר את הסינדרום הנדיר ממנו סובל הנאשם, את הניתוחים שהיה על הנאשם לעבור מאז ילדותו ואת אלה שעליו עדיין לעבור, את הקשיים הבריאותיים שסבל בשל סינדרום זה, כמו גם את הקשיים הנפשיים והחברתיים. האב סיפר כי כל אלה הקשו על הנאשם להתמיד במסגרות של לימודים ועבודה ותאר כיצד מנסה הנאשם להתמודד עם כל אלה ולמצוא את דרכו בחיים. האב תאר את תקוות המשפחה כי הנאשם יצליח לנהל חיים נורמטיביים ועתר כי בית המשפט יימנע מהרשעתו של הנאשם.

ב"כ המאשימה ערה לעדותו של האב ולאמור בתסקירי שירות המבחן, ולא נעלם מעיניה מצבו הרפואי של הנאשם והעדר העבר הפלילי שלו ועם זאת, ציינה כי לטעמה של המאשימה אין מקום במקרה זה להימנע מהרשעתו של הנאשם, מאחר שעניינו של הנאשם אינו עונה על המבחנים שנקבעו לענין זה בהלכה הפסוקה. כך טענה, לא הוכח כי ייגרם לנאשם נזק כזה בעתידו, המצדיק הימנעות מהרשעה. היא הדגישה כי מדובר בעבירות מין ובעבירות חמורות, שמאחר שהן אינן מן הרף הגבוה ביותר, הרי יש מקום להשית על הנאשם ענישה מקילה, אך לא להימנע מהרשעה.

המאשימה עתרה להטיל על הנאשם מאסר מותנה, של"צ והתחייבות.

ב"כ הנאשם הדגיש את נסיבותיו האישיות של הנאשם ואת מחלתו שהביאה לו קשיים אף במישור החברתי ועל כן מצא מפלט אפשרי יחיד בקשרים וירטואליים. סוף דבר, כך טען, נאמרו הדברים לשוטר שהתחזה ולא

לנערה אמיתית.

ב"כ הנאשם טען כי לטעמו אין הכר להצביע על נזק קונקרטי לנאשם על מנת שביהמ"ש יימנע מהרשעתו והציג מספר פסקי דין בהם לא הוצג נזק כזה.

הוא ציין כי הנאשם מתחיל לעבוד עתה בתחום הספורט ככתב באינטרנט והגם שהדבר יכול להעשות גם בצד הרשעה פלילית, הרי שאם יורשע לא יוכל לקבל ויזה לארה"ב ולא יוכל להישלח לחו"ל. עם זאת, אישר כי נסיעות כאלה אינן עומדות על הפרק עתה או בזמן הקרוב, אלא שיש בהרשעה כדי לחסום אותו בעתיד.

לטעמו של ב"כ הנאשם יש להימנע מהרשעה ולהטיל על הנאשם של"צ והתחייבות.

ההלכה היא כי משהוכח מעשה עבירה הרי שיש להרשיע את מבצעו בדין. רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך. בהלכת כתב נקבעו המבחנים לכך, מדובר בשני מבחנים שהם מצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטרס הציבורי שבענישה לא ייפגע באופן משמעותי מאי הרשעתו של הנאשם והמבחן האחר והמצטבר לו כי עתידו של הנאשם ושיקומו לא ייפגעו באופן משמעותי בשל הרשעתו.

(בעקבות הלכת כתב ראה גם: ע"פ 5102/03 מ"י נ. קליין; ע"פ 6 3301/0 ביטי נ. מ"י ועוד ועוד).

לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש להוכיח פגיעה ממשית ועכשווית בעתידו של הנאשם ובשיקומו ואין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ועתידית. כך לאחרונה נקבע בע"פ 8518/12 צפורה נ. מ"י.

לא כך בענייננו. הנאשם אמנם צעיר, נעדר הרשעות קודמות, ויש חשש לפגיעה בדימויו העצמי, נסיבותיו האישיות מיוחדות במינן ודרכים רבות פתוחות לפניו והכל כפי שציין שירות המבחן בהמלצתו ואף ציין בא כוחו בעתירתו, ואולם אלו אינם המבחנים שקבע בית המשפט העליון בהלכות אשר יצאו מלפניו ונתונים אלה הם הנתונים המלווים רבים מן הנאשמים המובאים בפני בתי המשפט, ובכל זאת ההלכה היא כי רק במקרים יוצאי דופן וחריגים עד מאוד יש להימנע מהרשעה, או כפי שנאמר בהלכת ציפורה הנזכרת:

"בשורה ארוכה של פסקי דין, נקבע כי הימנעות מהרשעה של מי שאשמתו הוכחה הינה בגדר חריג שבחריגים. בפסקי דין אחרים נאמר כי הימנעות מהרשעה תעשה רק במקרים יוצאי דופן".

בענייננו לא הוכיח הנאשם כי קיימת פגיעה קונקרטית ועכשווית בעתידו, אין די בתכניות שמתכנן הנאשם או באפשרויות עתידיות שהוא מציג, מה גם שלא ברור כלל ועיקר אם הן תתגשמה, אם לאו. ועל כן על המבחן השני אין הנאשם עונה.

גם על המבחן הראשון אין הנאשם עונה.

יש לייחס חומרה לעבירות מין המבוצעות באינטרנט.

בית המשפט העליון אמר דברו באשר לעבירות אלה ב-בש"פ 2065/13 פלונית נ. מ"י.

"המקרה שבפנינו חושף את הצדה האפל של הרשת. המסוכנות של פעם שינתה

את פניה והולפנינו מסוכנות מסוג חדש. האינטרנט אינו מרחב וירטואלי-סטריליכלל

וכלל. האינטרנט חודר לחיים האמיתיים, ומציב סכנות של ממש בתחומים ובדרכים לא

שיעור ראשונים. מעשים מגונים של פעם, שהיו כרוכים במגע פיזי עם נפגעה עבירה,

נתחלפו להם בסוגים שונים של מעשים שלט-רחוק. החסות שלה אנונימיותה לכאורה

והריחוק מהיושב בצדו השני של המחשב, משחררים חסמים ועכבות, ואנשים

נורמטיביים כלפיחוך, שולחים דם במעשים שלא היו מעיזים לעשות בעולם שמחוץ

למרחב האינטרנטי. מגע וחידירה פיזית נתחלפו בחידירה אלתורה מרחב האינטרנטי

הפרטי-אינטימי של הגולש בצדה השני. מגע שנותר בין שניים בחדר סגור נתחלף לו

בחשש של שיפיהו לפרסום פומבי בפייסבוק וביו-טיוב, מה שעשוי להעצים את הפגיעה

בנפגעה עבירה. כפה אדומה הכבד אינה מסתובבת בערש ורץ זאבים, היא משוטטת

במרחב האינטרנטי, שם אורבים לה ציידים וטורפים מסוג אחר. בעבר, יכולה היה הורה

לשמור על לידוש לאיסתובב במקומות מסוכנים אובשעות מסוכנות. לאכזה הורה של

היום, המתקשה להגן על לידיו מהסיבה הפשוטה שהסכנה אורבת לקטין בחדרו-שלו,

מאחוריה דלת הסגורה. אלו הסכנות החדשות, והמשפט צריך אפוא להתאים עצמו

להתמודד עם תת-התרבות העבריינית של הרשת. זאת, מבלי לשכוח את היתרונות

והצדדים החיוביים שברשת, ומבלי לגלוש ל"פאניקה מוסרית" ולהרתעת-יתר."

הגם שסוף דבר, בצד האחר של הרשת האינטרנטית עמד שוטר ולא ילדה בת 12, כפי שהתחזה השוטר להיות,

הרי שיש לבחון את הנזק הפוטנציאלי ממעשיו של הנאשם ולא רק את הנזק בפועל.

מעשים אלה והאינטרס הציבורי העומד בצידם, אינם מאפשרים להימנע מהרשעה.

על כן תיוותר הרשעתו של הנאשם על כנה.

ברגיל - היה מקום להטיל על הנאשם עונש חמור מזה שעתרה המאשימה להשית עליו, בהתחשב בחומרת המעשים ובנזק הצפוי מהם.

בית המשפט העליון קבע לא אחת כי יש להחמיר בעונשיהם של מבצעי עבירות מין, אשר כוונתם כלפי קטינים ולהטיל עליהם עונשים מכבידים שיהיה בהם גם כדי להרתיע.

התביעה שקלה את מצבו הבריאותי והנפשי של הנאשם ואת קשייו בתפקודו וכן את מאמציו לתפקד באורח נורמטיבי כמו גם את האמור בתסקירי שירות המבחן, לרבות העדר עבר פלילי, ועל כן עתרה לעונש המצוי למעשה, מתחת לרף התחתון של מתחמי ענישה נהגים לעבירות מעין אלה.

שיקוליה של התביעה ענייניים ומתאימים למקרה חריג ומיוחד זה, ועל כל פנים אין זה מדרכו של ביהמ"ש להחמיר מעבר לעתירתה של התביעה.

אני גוזרת על הנאשם - שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי, לפי פרק ה' לסימן י' לחוק העונשין או עבירה כלשהי לפי החוק למניעת הטרדה מינית.

צו של"צ בהיקף של 120 שעות.

עותק ההחלטה יועבר אל שירות המבחן, על מנת שיגבש עבור הנאשם תכנית של"צ מתאימה.

הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של 5000 ₪ שתוקפה למשך שנתיים לבל יעבור עבירה כלשהי על פרק ה' לסימן י' לחוק העונשין או עבירה כלשהי לפי החוק למניעת הטרדה מינית.

ההתחייבות תחתם עוד היום, 22/11/15, שאם לא כן, יאסר הנאשם למשך 3 ימים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י' כסלו תשע"ו, 22 נובמבר 2015, במעמד הצדדים.